

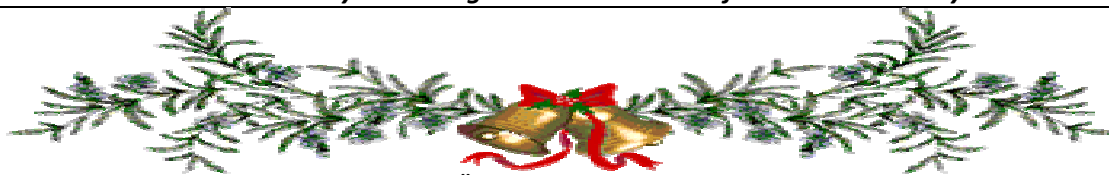

enei Hírmondó

VIII. évfolyam IV. szám 2010. december

Ladánybenei Polgármesteri Hivatal Információs Kiadványa

Ünnepi köszöntő!

Végéhez közeledik a 2010-es esztendő, és az ünnepekkel eljött az ideje annak is, hogy számot vessünk, összegezzük az eltelt időszakot. Ez az év több újdonságot hozott településünk, közösségünk életébe.

Még a tavasz folyamán kiderült, hogy az ősszel benyújtott IKSZT-pályázatunkat kedvezően bírálták el, így jövőre közel 30 millió forintot fordíthatunk a korábbi könyvtár és kis óvoda épületének átalakítására, modernizálására. Ugyanekkor zajlott le a Rákóczi utcai óvoda épületének pályázatból finanszírozott felújítása, ennek eredményeként az épület kívülről és belülről is megújulhatott.

Nyáron nagy sikerrel bonyolítottuk le Falunapunkat, melyen – a hagyományokhoz híven – mind erdélyi, mind németországi testvértelepülésünk delegációja részt vett. Az esemény adott alkalmat arra is, hogy a templomnál dr. Babel Balázs kalocsai érsek úr ünnepélyesen felszentelje az új Mária-kegyhelyet, valamint Szentábrahám település ajándéka, a székegykapu is megérkezett, és mindannyiunk örömeire felállították.

Nem telt eseménytelenül a szeptember sem, hiszen a hónap végén – sok munka és közösségi felajánlás, támogatás eredményeként – végre átadhattuk a tíz éve megkezdett új óvodaépületet, melyet már birtokba is vehettek a kicsik. Így az óvoda három csoportja egy helyen működik, sőt tornázni, játszani is van hely. Ezen a hétvégén láttuk vendégül a 25 éves Ladánybene 27 együttest is, délelőtt igazi falusi disznóvágáson vettek részt, majd egy vidám, mulatós estét töltöttek együtt az érdeklődőkkel.

Október első vasárnapját fokozott érdeklődés kísérte, hiszen ekkor zajlott a helyi önkormányzati választás. A településen élő választók többsége bizalmat szavazott nekem, és felállt a jelenlegi képviselő-testület is, mely a korábbinál kisebb létszámú, azonban ugyanolyan lelkesen és hatékonyan igyekszik végezni feladatait.

Most, decemberben már mindannyian az ünnepekre készülünk. Megtörtént a fentebb említett IKSZT szakmai megnyitása, és készülünk a Falu közös karácsonyára, melyet idén már másodszor rendezünk meg. Ünnepi díszbe öltözött falunk, a piactéren a fenyőfa és a díszkivilágítás mellett új Betlehem és hatalmas adventi koszorú hirdeti a karácsonyi várakozást, fényekbe öltözött a templom is. Ezek – a felsorolt történésekkel, eseményekkel együtt – mind a közösség, a kisebb helyi közösségek, az összefogás erejét is jelenti számomra. Remélem, a jövőben is láthatunk újabb példákat erre az összefogásra, hiszen mindig tehetünk azért, hogy településünk még szebb legyen, újabb értékeket teremtsünk. Bármit tervezünk azonban, az Önök segítségével, támogatása elengedhetetlen. Kívánom, hogy 2011-ben is eredményes, békés, boldog, évre tekinthessünk vissza, élményekben gazdag, szép és szívmelengető emlékeket idézhessünk fel. Mindenkinek kellemes Karácsonyt és nagyon boldog, sikerekben bővelkedő Új Évet kívánok!

Kardos Attila
Polgármester

Adventi fények

A december esti sötétségben gyertyát gyújt az Egyház, felismerve ezt a csodálatos szimbólumot, amit maga a természet kínál. Az egyre hosszabbra nyúló estéken vágyakozunk a világosságra, ezt mutatják a települések téli fényei, ahova csak lehet világító füzérek, helyeznek el. A külső világosság eredendően a belső világosságra kell, hogy utaljon: a bűnbeesett világ lelki sötétségébe Jézus az Isten Fia hozza el a bűnből való szabadulás és az örök élet világosságát:

***"Én vagyok a világ világossága.
Aki engem követ, nem jár többé sötétségben,
hanem övé lesz az élet világossága." Jn8.12***

Advent első vasárnapjával különleges időszak kezdődik el ez Egyház számára. Szimbolikáját maga a természet adja, feltartóztatlanul nő a sötétség. Délután négy órakor már kigyulladnak a lámpák. Igyekszünk világítani, mert veszélyes a sötét, félünk tőle, botorkálunk benne. A városokban egyre több fény gyullad fel- reflektorok, utcai lámpák, füzérek. A lámpák természetesen azt világítják meg, amit szeretnénk, vagy amit mások szeretnének, hogy lássunk, egy- egy szép épületet, bevásárlóközpontokat, fontosabb utcákat, tereket. Ebben a mesterséges fényben megjelenik egy új világ, a fényerővel még a dolgok fontosságára is fel lehet hívni a figyelmet, mi pedig élünk ebben a világban, elfogadva azt realitásnak.

Úgy tűnik, hogy ami nincs megvilágítva az nem is létezik, mert az nem szökik a szemünkbe, azt nem lehet figyelembe venni, nem lehet megcsodálni. Benne élve ebben a világban találhatjuk szépnek, kellemesnek, unalmasnak, vagy rossznak is az életet. Ha kicsit fölé emelkednénk, pl. repülővel, olyannak látszana, mint egy karikatúra. Az emberek jönnek- mennek, tolonganak, araszolnak autóikkal, zsúfolódnak a járműveken, közben pedig óriási térség veszi körül őket, amit nem látnak. A világ, amiben az emberek élnek, olyan amilyenek csinálták maguknak, vagy egymásnak.

Ma már a környezetvédők fényszennyezésről is beszélnek, mert túl sok körülöttünk a mesterséges fény. Nem csupán a világunkat szennyezi, hanem a lelkünket is. A túlzó adventi ragyogással a Lucifer (nevének jelentése: fényhozó) könnyen

elkápráztathat minket, hogy lelki vakságot hozzon létre bennünk és ne vegyük észre a bennünk élő sötétséget.

„Vigyázz hát, nehogy sötétség legyen benned a világosság.” Lk11.35

Hasonló ez ahhoz, mint amikor egy szembejövő autó fényszórója elvakít minket és nem látjuk az előttünk lévő utat, mert a túl sok fény átmenetileg elvakítja szemünket. A hagyományos templomi adventi koszorú puritán egyszerűsége arra emlékeztet minket, hogy a bűn megfoszt bennünket a lélek kincseitől, szépségétől, világosságától amely Isten dicsősége bennünk a megszentelő kegyelem világosságával. Az igazi adventi koszorún ezért nincsenek színes díszek és vidám gyertyák. A koszorú örökzöldje az örök életre, a három lila gyertya a bűnbánatra és az egyetlen rózsaszín gyertya pedig a szeretet örömére emlékeztet, melyet Jézus hoz el nekünk. Advent túlzó fényei és a túldíszített, színes, ragyogó koszorúk azt a hamis látszatot keltik, hogy a hitünkkel, a lelkünkkel minden rendben van ott belül. A vásári koszorúkon ma már nincsenek lila gyertyák, hogy véletlenül se emlékeztessenek a bűnre és a bűnbánatra. Lucifer adventi fényszennyezése úgy éri el a célját, hogy elvakítja lelkünk szemét és ne lássuk meg önmagunk sötétségét.

„De ha a szemed rossz, egész testedre sötétség borul.

*Ha tehát a világosság, amely benned van, sötétség,
mekkora lesz maga a sötétség? Mt6.23*

A világ és benne az egyes ember ma nem akar tudomást venni a bűnről. A készüllet, a várakozás idején nem tart bűnbánatot és így éri el sokak szívét készülletlenül a szeretet ünnepe.

A decemberi sötétség szimbolikusan tükröt tart elénk, és a tükörbe nézve elgondolkodhatunk életünkről. Mit látok én valójában ebből a világból, vajon tényleg az az út a fontos, amit ismerek mert „kivilágították”? A média is ilyen reflektor, azt mutatja meg, amit akar, és ha csak ezt veszem figyelembe, beszűkül az életem. Lehet, hogyha letérnék az utamról egy egészen más világ tárulna fel, vagy ha belenéznék egy infra lámpába, olyasmit láthatnék, amit eddig el sem tudtam képzelni. Erdélyi utazásnál mindig úgy jár az ember, hogy a legszebb vidékre éjszaka érkezik. Megérkezünk a hargitai falucskába, csak halvány lámpákat, rossz

utakat és buszmegállókat, rozsdás és zajos teherautókat látunk. De másnap reggel felkel a nap, és ott találjuk magunkat a csodálatos hegyek között, hegyi patakok és fenyvesek vesznek körül minket, és amit este láttunk, az teljesen jelentéktelenné válik.

Egy ilyen felfedező útra hív az Egyház Adventben. Keressük meg a fontos dolgokat a világban, vegyük észre azt a szépséget, amit Isten teremtett nekünk. Vegyük észre magát Istent, aki nagyon közel van hozzánk és a tőle kapott világosságban tekintsünk új szemmel egymásra, fedezzük fel egymásban Isten ajándékát. Ébredjünk fel az álomvilágból (árnyékvilágból) Isten igazi világára.

Mi kell ehhez? Bűnbánó, friss, nyitott lélekkel Istenre ébredni, mert a bűn elsősorban nem tett, hanem viszonyulás és ebből a rossz viszonyból következnek a helytelen tettek:

A bűn az, hogy nem hisznek bennem. Jn 16.9

Az Ő dolgait, szavait hittel szemlélve kezdeni a napot, tanításán el-el gondolkodva indulni dolgunkra.

Ezt éljük át adventben és a hajnali szentmiséken. De kell más is, új fény különleges fény, ami nem manipulált, amiben Isten mutatja meg a teremtést, mint munkájára büszke kertész, aki nagy örömmel vezet körbe kertjében, aprólékosan megmutatva minden szépet. Ezt a különleges fényt az adventi koszorú gyertyái jelképezik, de lelkünkbe kell, hogy felgyulladjanak. Legyen ez az Advent lelki megújulás mindnyájunk számára, és a felgyulladó gyertyák fénye jelentse azt, hogy egyre inkább feltáruul előttünk Isten szép világa, amely beteljesíti Isten vágyát az emberek felé és beteljesíti a mi vágyakozó szeretetünket is, amikor a betlehemi jászol fölé hajolunk és meglátjuk őt, aki Emánuel: velünk az Isten.

Hitben, reményben és szeretetben gazdag, békés, boldog, szent karácsonyt kívánok!

Tibor atya

ÜNNEP közeleg...

Advent az ünnepre való készülődés, várakozás időszaka. Az adventi koszorún felgyulladó fények ünnepre hívnak. Még néhány nap és elérkezik Karácsony. Elülnek a zajok, az est csendjét csengő és harangszó töri meg. Gyermek sokasága örvendez majd a karácsonyfa körül az ajándékoknak. Felcsendülnek a csodaszép karácsonyi énekek és szeretet

járja át a szíveket. A napi gondok háttérbe szorulnak. Közelebb kerülnek egymáshoz a családtagok. A szeretet ünnepén több időt szánunk egymásra. Talán olyan valakit is felhívunk, akit egész évben nem. Képeslapokat küldünk és kapunk. Rejtegetett ajándékokat bontogatunk. Békesség, boldogság, öröm és szeretet tölti be a szíveket.

Milyen szép is lenne a világ, ha mindennap karácsony lenne! Szeretettel még a nehézségeket is könnyebb elviselni. Miért ne juthatna az ünnep békességéből, szeretetéből a hétköznapiakra is? Ne csak a fenyő és kalács illatos két fényes napon, hanem az esztendő többi napján is törődnünk kellene egymással. Karácsonykor szívesebben adunk, jószívűbbek, megértőbbek, együtt érzőbbek vagyunk. Adni jó! Nem kell nagy dolgokra gondolni. Adhatunk mosolyt, jó szót, odafigyelést és otthonunkban már feleslegessé vált dolgokat, kinőtt gyerekruhát, megunt játékot.

A fenyők az életüket adják az ünnepért. De áldozatuk nem hiábavaló, ha igazi a karácsony. A sok-sok karácsonyfán azért gyűl ki a fény, hogy emberségünk gyengén pislákoló mécsese erősebb lángra lobbanjon tőle, hogy jobban és őszintén szeressünk. S miként az adventi koszorún hétről hétre egyre nagyobb lesz a fény, úgy legyen szívünkben is egyre nagyobb a szeretet. Az ünnepi hangulatot, áhítatot, a lélek melegségét ugyanis nem a pénzért vett drága ajándék, nem a díszbe öltöztetett fenyőfa látványa adja, hanem a békesség és a szeretet kiáradása, a Megváltó születése.

Sztancsné Kulcsár Éva

Almási Mihályné: Adventi csendben

Adventi csend van.

Nincs hang, csak lélek beszéd.

Adventi csendben

Lehullok, Uram, eléd.

Adventi csendben

Csak hitem kis mécsse ég.

Adventi csend van.

Köröttem mély a sötét.

Adventi csend van...

Készül-e, mond, a szíved?

Adventi csendben

Gyümölcsöt hoz-e hited?

Adventi csendben

Szunnyadsz tán? Lámpád nem ég?

Adventi csend van...

Krisztus vár éretted még...

Jócselekedet...

Dan Clark visszaemlékezett arra, amikor tinédzser korában sorában állt az édesapjával, hogy jegyet vegyenek a cirkuszba. Észrevettek maguk előtt egy szegény családot. A szülők egymás kezét fogták. Nyolc gyermekük volt, valószínűleg mind fiatalabb 12 évesnél. Látható volt, hogy a cirkusz valami egészen új kaland lesz számukra. Talán életükben először. A pénztáros megkérdezte, hány jegyet kérnek. Az apa büszkén így válaszolt: „Nyolc gyermekjegyet és két felnőttjegyet kérnek”. Amikor a pénztáros megmondta a végösszeget, a feleség elengedte a férje kezét és lehajtotta fejét. A férfi közelebb hajolt az ablakhoz és megkérdezte: „Mennyit is mondott?”. A pénztáros elismételte az árat. A férfinak szemmel láthatóan nem volt annyi pénze. Összetörtnek, szomorúnak tűnt.

Clark azt mondja, hogy az édesapja mindezt látva, elővette a pénztárcáját, kivett belőle egy húszfontost és leejtette a földre. Aztán lehajolt, felvette a bankjegyet és megérintette a férfi vállát, ezt mondva: „Elnézést, azt hiszem, ez az Öné.” Mindketten pontosan tudták, hogy mi történik. Egymás szemébe néztek, az apa kezét szorított jótévedésével és könnyek között mondta: Köszönöm, köszönöm, uram! Ez igazán sokat jelent nekem és a családomnak.” Clark és az édesapja visszamentek az autójukhoz és hazamentek. Nem volt elég pénzük arra, hogy cirkuszba menjenek aznap este, de ez most nem is számított. Áldássá lehettek egy nehéz sorsú család számára és ez olyan dolog volt, amit egyik család sem fog soha elfelejteni. Ezt hívják úgy, hogy „jócselekedet.”

ÓVODAI HÍREK

Elérkezett az év utolsó hónapja, elhozva a mézeskalács és a fenyő illatát mindenki számára. A falu nagy adventi koszorúján meggyújtottuk az első gyertyát, a gyerekek és az óvónők közös műsorával köszöntöttük a megjelenteket.

Gyermekszemmel nézve csodálatos, várakozással teli időszak ez, hiszen a Mikulás és Karácsony ünnepe hagyományosan az ajándékozásról szól. Ebben az évben a gyerekek nemcsak csomagot kaptak, hanem egy új óvodát is. December 6-án minden gyermek az új épületben várhatta a Mikulást. Régi vágyunk teljesült decemberre, sok munka

után sikerült befejezni óvodánk új szárnyát, ami a legkorszerűbben felszerelve várja ezentúl a gyerekeket. A legnagyobb ajándék számunkra a sok önzetlen támogatás és segítség, amivel sokan hozzájárultak az épület befejezéséhez, amit ezúton is köszönünk. Öröm volt nézni, ahogyan az ovisok csillogó szemmel birtokba vették új helyüket.

Készülünk a Falukarácsonyra, ahová a szülőkkel közösen látogatunk majd el december 17-én délután.

Köszönjük a Képviselő-testület által rendelkezésre bocsájtott 150.000 Ft-ot, melyből mindhárom csoport részére sikerült beszerezni a karácsonyi játékokat.

A fentiekből kitűnik, hogy felsorolni is nehéz azt a sok-sok ajándékot, segítséget, amelyben intézményünk részesült. Szeretném megköszönni mindezt a Képviselő-testületnek, Kardos Attila Polgármester úrnak, valamint Mindenkinek, aki bármivel támogatott, segített bennünket.

*„Béke szálljon minden házra,
Kis családra, nagy családra!
Karácsonyfa fenyőága,
Hintsél békét a világra!”*

Meghitt, békés Karácsonyt és sikeres új esztendőt kívánok az óvoda dolgozói nevében

Vida Lászlóné

Az iskola hírei

Most, decemberben az iskola életében is fontos helyet foglal el az ünnepi várakozás. Minden teremben ott van az adventi koszorú, jelzi a karácsony közeledtét. Kollégáim, és a

gyerekek is készülnek a hagyományos **ajándék készítő kézművesnapra**. A résztvevők ötleteket kapnak ahhoz, hogy saját készítésű apróságokkal hogyan tehetik igazán meghitté a karácsonyt. Szeretnénk őket meggyőzni arról, hogy nem csak, és nem elsősorban pénzért megvásárolható ajándékokkal szerezhethünk igazi örömet szeretteinknek. Sokkal fontosabb az, hogy szívből, szeretettel adjunk, figyeljünk oda egymásra és minél több időt töltsünk együtt az ünnepek alatt közös beszélgetéssel, játékkal.

Mindennapi munkánk mellett az elmúlt időszakban is szerveztünk programokat, vettünk részt körzeti versenyeken.

A kisiskolák ballószögi **német nyelvi versenyén csapatunk** kemény felkészülés után kiemelkedően teljesített. Hét csapatot maga mögé utasítva **megnyerte** a versenyt. A csapat tagjai: Szalkai Dóra 5.o.; Csaja Georgina 6. o.; Csaja Zsófia 7. o.; és Németh Nikolett 8.o. Felkészítők Vörösmarthi Judit és Drabant Jánosné. Ugyancsak a ballószögi iskola szervezte meg a körzeti **matematika versenyt**, ahol iskolánk csapata **2.helyezett** lett. Diákjaink - Gulyás Csilla 5.o.; Sponga Mihály 6.o.; Csaja Zsófia 7.o.; Nagy Máté 8.o. - nagyon kiegyensúlyozottan versenyeztek. Felkészítő Mátyás Ferenc. Az eredmény érdekessége, hogy minden évfolyamon elhozták a bronzérmeket.

A kunadacsi iskola által szervezett **versmondó versenyen** 1. helyezést ért el Ilonka Dzsesszika 2. o.; Németh Nikolett 8. o. . 2. helyezést ért el Krista Éva 2. o. és Gengeliczki Dávid 5. o.. 3. helyezést ért el Bákonyi Adrienn 1. o. ; Kiss Richárd 3. o.; Gulyás Csilla 5. o. Felkészítők Szécsényiné Bóta Kamilla, Gulyás Balázsné, Csizmadia Pálné, Kovács Szilvia és Berenténé Gönczi Ilona.

A Kunszentmiklóson megrendezett kistérségi **Erzsébet napi versmondó versenyen**, ahol minden korosztály szép számmal képviseltette magát, megőrizte verhetetlenségét Ilonka Dzsesszika, mellette Krista Éva 4., Németh Nikolett pedig 7. helyezést ért el. A Kunpeszéri Általános Iskolában szervezett **helyesírási versenyen** is arattak felsős diákjaink. Győztes lett csapatunk melynek tagjai: Gulyás Csilla 5.o.; Csaja Georgina 6. o.; Csaja Zsófia 7. o.; és Németh Nikolett 8.o. Évfolyamán Csaja Georgina és Csaja Zsófia szintén első helyezést ért el. Ezúton is gratulálok sikeres diákjainknak, akikre nagyon büszke vagyok, nevüket ajánlom a lakosság figyelmébe. Egyúttal köszönöm az őket felkészítő és kísérő kollégáim és a szülők munkáját..

A komoly munka mellett szerveztünk vidám programokat is. A **szülő-k-tanárok bálján** mindenki jól érezte magát, aki megtisztelte rendezvényünket azzal, hogy eljött. Az anyukák, a pedagógusok valamint a Talentum Művészeti Iskola keretében táncot tanuló diákjaink vidám műsort adtak. Köszönöm mindenkinek, aki jelenlétével, vagy tombolatárggyal támogatott bennünket. A bevétellel komoly célunk van. Szeretnénk az

iskola melletti üres területen egy sportpályát kialakítani, így a gyerekeknek lehetőségük lesz a hosszabb szünetekben és órák után labdajátékokra is.

Diákjaink meghívást kaptak a budapesti Talentum Művészeti Iskola bemutatójára, ahol nagy szeretettel fogadtak és külön köszöntöttek minket. Csodálatos komolyzenei és táncművészeti bemutaton vettünk részt. Köszönjük a meghívást, valamint a ladánybenei önkormányzatnak, hogy járművet biztosított az utazáshoz.

Az IPR pályázatnak köszönhetően jövő héten 37 diákunk utazik a Pesti Színházba, ahol a Dzsungel könyve című zenés darabot nézzük meg. Úgy gondolom, ez nagyon szép ajándék lesz. Már nagyon várjuk a községi karácsonyi ünnepet, ami bár fiatal, de nagyon szép hagyomány. Itt intézményünk énekklára igyekszik ünnepi hangulatot varázsolni, és közös éneklésre hívunk mindenkit.

*Ne a hóban, csillagokban,
Ne ünnepi foszlós kalácson
Ne díszített fákon, hanem
A szívekben legyen karácsony!
/Szilágyi Domokos/*

Drabant Jánosné

Ladánybene Községért Alapítvány

Az alapítványnál ebben az évben több személyi változás következett be, valamint bővült tevékenységi köre. **Kuratóriumunk jelenlegi tagjai:** Sebestyén Istvánné, Kollinászi Lászlóné, Juhászné Darányi Ilona, Nagy Adrienn, Kisjuhászné Gábor Katalin.

Alapítványunk már közel másfél évtizede igyekszik tenni azért, hogy a helyben élő emberek számára kényelmesebbé tegye az életet, esetenként programokat szervezzen. Ehhez igyekszünk pályázatokból származó forrásokat is bevonni. Ebben az évben került elbírálásra az az **előző kuratórium által benyújtott LEADER-pályázat**, melynek támogatása jövőre egy újabb közösségi rendezvényt tesz majd lehetővé. **Idén pályáztunk** működési támogatásra, erre a Nemzeti Civil Alap forrásaiból **kétszázezer forintot** nyertünk.

A szeptemberben rendezett **Nyárbúcsúztató Fesztiválon** sokan tekintették meg a helyi alkotók munkáit a tárlaton, és még többen jöttek el az esti mulatságra. Rengeteg, szebbnél szebb tombolatárgyat kaptunk mind a vállalkozóktól, mind a lakosságtól, melyért szeretnénk ismételtlen köszönetet mondani. Októberben **gyűjtést** szerveztünk a vörösiszap-károsultak számára, nagyon sokan járultak hozzá, az adományokat el is szállítottuk. Jelenleg készülünk a **Luca-napi vigasságra**, reméljük, hangulatos, vidám délutánt töltünk majd együtt. Ehhez is több helyről kaptunk támogatást.

Szervezetünk tombolaajándékkal **támogatta az óvoda és az iskola őszi báljait**, az iskola tanulói részére **a jutalomkönyvek megvásárlását**, valamint a **2009 évi polgármesteri bál bevételével**

az óvodát. Emellett – a tavalyi évhez hasonlóan - **százezer forint értékben** járultunk hozzá a **karácsonyi diszkivilágítás** bővítéséhez.

A jövőben is szeretnénk hozzájárulni hasonló célok megvalósításához, azonban ehhez szükséges az **Önök folyamatos támogatása** is. Kérjük, adója egy százalékának felajánlásával támogassa a Ladánybene Községért Alapítványt a **18343579-1-03 adószámon**. **Minden segítőnknek, támogatóknak szeretnénk köszönetet mondani, aki bármilyen módon – felajánlással, munkával, adománnyal - hozzájárult az alapítvány munkájának eredményessé tételéhez.** Köszönöm a kuratóriumi tagok támogatását, lelkes munkáját, céljaink csak az ő együttműködésükkel és a közösség összefogásával valósulhatnak meg. Köszönet illeti mindazokat is, akik rendszeresen részt vállalnak a rendezvényeinkhez kapcsolódó műsorok lebonyolításában, szereplésükkel járulnak hozzá az ünnepélyes hangulat megteremtéséhez.

Mindenkinek békés, boldog ünnepeket kívánunk, és eredményekben gazdag, sikeres új esztendőt!

Kisjuhászné Gábor Katalin

Ladánybene Községért Alapítvány

Gyermekeknek

***Ezúton szeretnénk minden Kedves Olvasónknak Szép és Boldog
Karácsonyi Ünnepeket,***

és Sikerekben Gazdag Boldog Új Évet kívánni!!!

Polgármesteri Hivatal dolgozói

A hírmondóban található cikkek, tájékoztatások, képek és minden fontosabb információ, megtalálható a www.ladanybene.hu internetes oldalon is.